

Ο Θεός προμηνύει την καταστροφή

Εδάφια κλειδιά:
*«Τοιούτοι θέλουνσιν
είσθαι εις σε εκείνοι,
μετά των οποίων εκ
νεότητός σου
εκοπίασας, οι έμποροί
σου· θέλουνσι φύγει
περιπλανώμενοι
έκαστος εις το μέρος
αυτού· ουδείς θέλει σε
σώσει.»*
— *Ησαΐας 47:15*

Επιλεγμένα εδάφια:
Ησαΐας 47:10-15

Η ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΤΟΥ Ιεχωβά για ζωή εξαρτιόταν πάντα από την υπακοή. Ενώ η υπακοή οδηγεί ορθώς σε ευλογίες, η τέλεια δικαιοσύνη του Θεού απαιτεί η ανυπακοή να οδηγήσει σε θάνατο με τον ίδιο τρόπο. Η τέλεια ζωή που δόθηκε στον Αδάμ εξαρτιόταν από την υπακοή στις θεϊκές οδηγίες σχετικά με την τροφή που παρέχεται για τη διατροφή του. Του επιτράπη να φάει από κάθε δέντρο του κήπου εκτός από το δέντρο της γνώσης για το καλό και το

κακό. Η ποινή για την παράβαση αυτής της εντολής θα ήταν θάνατος. (Γέν. 2:9,16,17) Όταν ο Αδάμ δεν υπάκουσε, η δικαιοσύνη του Θεού απαιτούσε την εκτέλεση της θανατικής ποινής.— Γεν. 3:17-19

Η πράξη ανυπακοής του Αδάμ έθεσε σε κίνηση τη συνεχή μάχη του ανθρώπου με το καλό εναντίον του κακού και μεταξύ της υπακοής και της ανυπακοής στον

Δημιουργό. Ωστόσο, ακόμη και σε αυτήν την πρώτη εμφάνιση αμαρτίας και ανυπακοής από τον άνθρωπο, ο Ιεχωβά φανέρωσε την αγάπη και το έλεός του με έναν υπαινιγμό μελλοντικής λύτρωσης μέσω ενός «σπέρματος» ή απογόνου που θα ικανοποιούσε τη δικαιοσύνη και θα επέφερε την απελευθέρωση του ανθρώπου από την καταδίκη. Μιλώντας στον Σατανά, ο οποίος εμφανίστηκε με τη μορφή φιδιού, ο Θεός είπε: «Και έχθραν θέλω στήσει αναμέσον σου και της γυναικός, και αναμέσον του σπέρματός σου και του σπέρματος αυτής· αυτό θέλει σου συντρίψει την κεφαλήν, και συ θέλεις κενθήσει την πτέρναν αυτού.» — Γέν. 3:15

Με την πάροδο του χρόνου, ο Θεός κάλεσε το έθνος του Ισραήλ να είναι ο ξεχωριστός λαός του. Ήταν επιθυμία του να είναι ένα έθνος πάνω από όλα τα άλλα μέσω της υπακοής στη Διαθήκη του Νόμου που τους παραδόθηκε μέσω του Μωυσή. (Εξοδος 19:5,6) Αυτή η συμφωνία διαθήκης, μέσω των διαφόρων νόμων και τελετών της, θα έφερνε ευλογίες για την υπακοή και τιμωρία για την ανυπακοή. Έχοντας ελευθερωθεί θαυματουργικά από την Αίγυπτο, ο λαός μίλησε με ενθουσιασμό με μια φωνή λέγοντας: «Όλα όσα είπε ο ΚΥΡΙΟΣ θα τα κάνουμε.» (εδάφ. 8) Ωστόσο, στην ατελή τους κατάσταση, κανένας δεν μπορούσε να υπακούσει πλήρως στις διατάξεις του Νόμου. Αργότερα, ο Απόστολος Παύλος έγραψε: «Διότι όσοι είναι εξ έργων νόμου, υπό κατάραν είναι· επειδή είναι γεγραμμένον· Επικατάρατος πας όστις δεν εμμένει εν πάσι τοις γεγραμμένοις εν τω βιβλίω του νόμου, ώστε να πράξη αυτά.» (Γαλ. 3:10) Επομένως, η διάταξις του Νόμου δεν μπορούσε να λυτρώσει την ανθρωπότητα. Ωστόσο, ο Ιησούς, ο οποίος τήρησε τέλεια όλους τους νόμους του Θεού, άνοιξε την ευκαιρία για λύτρωση τόσο των Ιουδαίων όσο και των Εθνικών και αφαίρεσε τον Νόμο. «Εξαλείψας το καθ’

ημών χειρόγραφον, συνιστάμενον εις διατάγματα, το οποίον ήτο εναντίον εις ημάς, και αφήρεσεν αυτό εκ του μέσου, προσηλώσας αυτό επί του σταυρού.» — Κολ. 2:14

Αν και ο Νόμος έφερε την καταστροφή αντί για την τελειότητα, ο Απόστολος Παύλος είπε ότι ο πραγματικός σκοπός του ήταν ως «δάσκαλος» (ή «παιδαγωγός») να οδηγήσει τον Ισραήλ στον Χριστό. (Γαλ. 3:24) Τους υπενθύμισε ότι ο Ιεχωβά είχε δώσει προ πολλού μια υπόσχεση στον Αβραάμ για μελλοντικές ευλογίες μέσω του «σπέρματος του, που είναι ο Χριστός». Ο Παύλος δίδαξε περαιτέρω ότι όσοι ανήκουν στον Χριστό υπολογίζονται επίσης ως μέρος του σπέρματος του Αβραάμ και, ως εκ τούτου, είναι «κληρονόμοι σύμφωνα με την υπόσχεση». (εδάφ. 16,29) Το να είσαι μέρος αυτού του «σπέρματος» της υπόσχεσης δεν απαιτεί τελειότητα σε αυτή τη ζωή, αλλά πρόθεση υπακοής καρδιάς και ανάπτυξη πνευματικών καρπών. (Ιωάννης 15:8· Γαλ. 5:22,23) Ας προσέξουμε την προειδοποίηση του εδαφίου-κλειδί μας, μήπως υστερηθούμε της χάριτος του Θεού που μας έχει φανερωθεί τόσο άφθονα. Είθε να είμαστε υπάκουοι, δίνοντας επιμέλεια για «να κάμντε βεβαίαν την κλήσιν και την εκλογήν σας».—Β΄ Πέτ. 1:10 ■